

PARLAMENT EUROPEJSKI

2009 - 2014

Dokument z posiedzenia

A7-0050/2014

27.1.2014

SPRAWOZDANIE

w sprawie powołania Klaus Heintera Lehnego na członka Trybunału
Obrachunkowego
(C7-0423/2013 – 2013/0813(NLE))

Komisja Kontroli Budżetowej

Sprawozdawczynie: Inés Ayala Sender

SPIS TREŚCI

	Strona
PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO	3
ZAŁĄCZNIK 1: ŻYCIORYS KLAUSA HEINERA LEHNEGO	4
ZAŁĄCZNIK 2: ODPOWIEDZI KLAUSA HEINERA LEHNEGO NA PYTANIA ZAWARTE W KWESTIONARIUSZU	5
WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI	11

PROJEKT DECYZJI PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO

w sprawie powołania Klaus Heinerja Lehneho na członka Trybunału Obrachunkowego (C7-0423/2013 – 2013/0813(NLE))

(Konsultacja)

Parlament Europejski,

- uwzględniając art. 286 ust. 2 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, zgodnie z którym Rada skonsultowała się z Parlamentem (C7-0423/2013),
 - uwzględniając art. 108 Regulaminu,
 - uwzględniając sprawozdanie Komisji Kontroli Budżetowej (A7-0000/2014),
- A. mając na uwadze, że Komisja Kontroli Budżetowej Parlamentu Europejskiego dokonała oceny kwalifikacji kandydata, zwłaszcza pod kątem wymogów określonych w art. 286 ust. 1 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;
- B. mając na uwadze, że na posiedzeniu w dniu 23 stycznia 2014 r. Komisja Kontroli Budżetowej przystąpiła do przesłuchania kandydata zgłoszonego przez Radę na stanowisko członka Trybunału Obrachunkowego;
1. wydaje opinię pozytywną w sprawie propozycji Rady dotyczącej powołania Klaus Heinerja Lehneho na członka Trybunału Obrachunkowego;
 2. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej decyzji Radzie oraz do wiadomości Trybunałowi Obrachunkowemu, jak również innym instytucjom Unii Europejskiej i organom kontroli w państwach członkowskich.

ZAŁĄCZNIK 1: ŻYCIORYS KLAUSA HEINERA LEHNEGO

Urodzony w Düsseldorfie, dnia 28 października 1957 r.

Wykształcenie i działalność zawodowa

1976	Egzamin ukończenia szkoły średniej w Erkrath
1976–1978	Studia w dziedzinie fizyki i filozofii w Düsseldorfie
1978–1983	Studia prawnicze we Freiburgu, Kolonii i Bonn
1980	Studia w Berkeley, Stany Zjednoczone
1983	Państwowe egzaminy prawnicze I stopnia (<i>Staatsexamen</i>) w Düsseldorfie
1986	Państwowe egzaminy prawnicze II stopnia (<i>Staatsexamen</i>) w Düsseldorfie
od 1986	Praktyka prawnicza w Düsseldorfie, obecnie partner w kancelarii prawniczej Taylor-Wessing

Urzędy i zadania publiczne

1977–1979	Lokalny radny dla okręgu Mitte, Düsseldorf
1984–1992	Radny Miasta Düsseldorf zasiadający między innymi w komisjach ds. finansów, audytu, pomocy dzieciom i młodzieży oraz planowania, a także w radzie nadzorczej w spółce gminnej
1992–1994	Posel do niemieckiego parlamentu zasiadający między innymi w komisji prawnej i komisji transportu, a także komisji śledczej ds. urzędu powierniczego (<i>Treuhand</i>) i uczestniczący w śledztwie w sprawie SED
od 1994	Posel do Parlamentu Europejskiego, członek Komisji Prawnej
1999–2009	Koordinator grupy Europejskiej Partii Ludowej w Komisji Prawnej
od 2009	Przewodniczący Komisji Prawnej i przewodniczący Konferencji Przewodniczących Komisji

Nauczanie

od 2004	Wykładowca prawa europejskiego na Uniwersytetach w Düsseldorfie i Kolonii
---------	---

ZAŁĄCZNIK 2: ODPOWIEDZI KLAUSA HEINERA LEHNEGO NA PYTANIA ZAWARTE W KWESTIONARIUSZU

Doświadczenie zawodowe

1. Proszę przedstawić najważniejsze aspekty Pańskiego doświadczenia zawodowego w zakresie finansów publicznych, zarządzania oraz kontroli zarządzania.

Z podstawowymi zagadnieniami dotyczącymi budżetu państwa zapoznałem się już na etapie zdobywania wykształcenia prawniczego. Głównym przedmiotem zdobytego przeze mnie wykształcenia oraz obu zdanych przeze mnie państwowych egzaminów prawniczych było prawo publiczne, w którego zakres wchodzi między innymi prawo budżetowe federalne, krajowe i gminne. Za swoje pierwsze doświadczenie zawodowe w obszarze budżetu państwa mogę uznać doświadczenie zdobyte na stanowisku sekretarza sądowego, którego funkcję wykonywałem w ramach aplikacji prawniczej. Zajmowałem się między innymi zagadnieniami budżetowymi i finansowymi w administracji publicznej na szczeblu gminy. W późniejszym okresie jako radny Düsseldorfu (stolicy kraju związkowego z populacją w liczbie ok. 600 tys. mieszkańców i budżetem w obecnej wysokości ok. 2,7 mld EUR) byłem członkiem komisji ds. nadzoru finansowego i kontroli księgowej, jak również komisji ds. zamówień budowlanych oraz komisji ds. pomocy dzieciom i młodzieży i uczestniczyłem w procesach decyzyjnych i kontrolnych w obszarze opieki społecznej, pomocy dzieciom i młodzieży oraz pomocy rodzinie. Ponadto w tamtym okresie pełniłem funkcję członka rad nadzorczych spółek gminnych, w tym spółki Stadtwerke Düsseldorf, która już wtedy należała do grona 300 największych przedsiębiorstw w Niemczech. Także w tym przypadku moje działania koncentrowały się na kwestiach bilansowych.

Jako poseł do niemieckiego parlamentu byłem między innymi członkiem komisji śledczej ds. urzędu powierniczego (*Treuhand*), której zadaniem była weryfikacja działalności urzędu powierniczego w zakresie likwidacji dawnej własności państwowej NRD. Na jaw wyszły nieprawidłowości w obszarze wykorzystania środków federalnych, które to nieprawidłowości musiały zostać zbadane. Jako członek komisji transportu w niemieckim parlamencie uczestniczyłem w procesie prywatyzacji przedsiębiorstw transportowych i zajmowałem się planem budowy narodowej sieci transportowej. Jako członek komisji prawnej parlamentu niemieckiego zajmowałem się licznymi ustawami kosztowymi, pełniąc funkcję sprawozdawcy.

W ciągu ostatnich 20 lat mojej pracy jako członka Komisji Prawnej Parlamentu Europejskiego grupa polityczna, do której należę, powierzyła mi rolę sprawozdawcy lub kontrsprawozdawcy przy niemal wszystkich projektach legislacyjnych dotyczących bilansów. Niedawno pełniłem funkcję sprawozdawcy w ramach przygotowywania pełnego przeglądu 4. i 7. dyrektywy o prawie spółek, a więc podstaw europejskiego prawa regulującego sporządzanie bilansów.

Ponieważ Konferencji Przewodniczących Komisji, której również przewodniczę, została powierzona funkcja organu nadzorczego nad oceną skutków regulacji (*Impact Assessment*) przeprowadzaną przez służby Parlamentu, również tymi zagadnieniami

intensywnie zajmuję się od wielu lat. Ma to szczególne znaczenie w odniesieniu do oceny skuteczności i wydajności stosowania ustaw i programów europejskich.

Ponadto od wielu lat wykładam na uniwersytetach w Düsseldorfie i Kolonii. Na Uniwersytecie w Kolonii prowadzę przede wszystkim kursy dla prawników specjalizujących się w prawie gospodarczym związane z zagadnieniami europejskiego prawa gospodarczego. Główną tematyką wykładów prowadzonych przeze mnie na Uniwersytecie w Düsseldorfie stanowi ogólna polityka stanowienia prawa, w tym również rozwój europejskiego prawa publicznego.

W związku z pełnioną przeze mnie funkcją przewodniczącego partii CDU w regionie Düsseldorf zasiadam obecnie w dwóch radach nadzorczych spółek gminnych: Messegesellschaft Düsseldorf i Multifunktionsarena Düsseldorf. W obu tych przypadkach istotną rolę odgrywają zagadnienia związane z finansami publicznymi. Od wielu lat jestem również członkiem rady doradczej spółki ARAG Versicherung.

2. Proszę wymienić trzy najważniejsze decyzje, w których podjęciu uczestniczył Pan w swojej pracy zawodowej.

– Przyjęcie dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy

Jako sprawozdawca przyczyniłem się do wyraźnej jakościowej poprawy działań mających na celu przeciwdziałanie praniu pieniędzy, włączając w nie większą liczbę firm i grup zawodowych spoza sektora finansowego. Doradztwo i mediacja w tym obszarze były trudnym, ale potrzebnym aktem służącym zapewnieniu równowagi, należało bowiem skutecznie organizować zwalczanie prania pieniędzy, zapewniając jednocześnie ochronę praw podstawowych. W wyniku wydarzeń z września 2001 r. zaistniała konieczność włączenia do tego procesu zjawiska przeciwdziałania terroryzmowi. Wówczas, w nadzwyczaj trudnych negocjacjach z belgijską prezydencją w UE, osiągnięto kompromis, a jego podstawowe założenia obowiązują do dzisiaj. Ostatnia 3. dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy zasadniczo wznawia osiągnięty wtedy kompromis. Podobnie jak już przedłożona, ale jeszcze nie przyjęta przez ustawodawcę 4. dyrektywa w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy.

– Zjednoczenie Niemiec

Szczególne znaczenie ma dla mnie również wybór mojej osoby na posła do niemieckiego parlamentu w pierwszej jego kadencji po zjednoczeniu Niemiec. Jako członek komisji prawnej byłem zaangażowany w liczne projekty mające na celu dostosowanie prawa wschodniemieckiego do przyszłego prawa niemieckiego. Miałem możliwość współtworzenia licznych ustaw, których zadaniem było ujednoczenie prawa zobowiązaniowego i prawa rzeczowego. Był to jeden z istotnych warunków powodzenia planu zjednoczenia Niemiec.

– Program rozwoju przedszkoli

W latach 80., jako zastępca przewodniczącego komisji ds. pomocy dzieciom i młodzieży Miasta Düsseldorf, uczestniczyłem w procesie opracowywania modelu inwestycyjnego wspierającego budowę przedszkoli. Pozwolił on miastu Düsseldorf na znaczne

zwiększenie liczby miejsc w przedszkolach w krótkim czasie. Tym samym w sposób terminowy zrealizowano wytyczne dotyczące dostępu do przedszkoli.

Niezależność

3. Traktat stanowi, że członkowie Trybunału Obrachunkowego powinni być „w pełni niezależni” w wykonywaniu swych funkcji. Jak zamierza Pan stosować się do tego obowiązku podczas pełnienia przyszłych zadań?

Zrezygnuję ze wszelkiej dodatkowej działalności, włączając w to moją działalność prawniczą. Taki krok przewiduje zarówno europejskie prawo pierwotne, jak i prawo wtórne ze słusznym uzasadnieniem. Niezależność członka Trybunału Obrachunkowego stanowi bowiem istotny warunek sprawnego funkcjonowania tej instytucji. Jeżeli w ramach wykonywania obowiązków wynikających z pełnienia funkcji członka Trybunału Obrachunkowego będę zajmował się zagadnieniami, które mogłyby prowadzić do rzeczywistego lub potencjalnego konfliktu interesów lub tylko sprawiać pozory konfliktu interesów, zwrócę się do prezesa Trybunału Obrachunkowego z prośbą o zwolnienie mnie z obowiązku wykonywania takich zadań i powierzenia ich innemu członkowi Trybunału Obrachunkowego. Ponadto, jeżeli zostanę powołany na członka Trybunału Obrachunkowego, to po upływie mojej kadencji na tym stanowisku będę nadal przestrzegał nakazu powstrzymywania się od wszelkich takich działań w celu ochrony wizerunku i prestiżu tej instytucji.

4. Czy uzyskał Pan absolutorium z wykonywania swych poprzednich funkcji kierowniczych (jeżeli taka procedura miała zastosowanie)?

Pełnione przeze mnie dotychczas funkcje nie podlegały procedurze udzielania absolutorium.

5. Czy posiada Pan jakiegokolwiek udziały w podmiotach gospodarczych, jakiegokolwiek udziały finansowe lub inne zobowiązania, które mogłyby kolidować z Pańskimi przyszłymi obowiązkami? Czy jest Pan gotowy ujawnić wszystkie swoje udziały finansowe i inne zobowiązania prezesowi Trybunału i pozwolić na ich upublicznienie? Czy bierze Pan udział w jakimkolwiek toczącym się obecnie postępowaniu sądowym? Jeśli tak, proszę podać szczegóły.

Nie posiadam żadnych udziałów w podmiotach gospodarczych ani udziałów finansowych, które mogłyby kolidować z moimi przyszłymi zadaniami wynikającymi z faktu pełnienia funkcji członka Trybunału Obrachunkowego. Nie posiadam również żadnych innych zobowiązań, które mogłyby prowadzić do jakichkolwiek tego rodzaju kolizji. W momencie rozpoczęcia pracy na stanowisku członka Trybunału Obrachunkowego ustąpię również ze stanowiska partnera w kancelarii prawniczej Taylor-Wessing. Oczywiście, jestem gotów ujawnić prezesowi Trybunału wszelkie swoje interesy finansowe i wszelkie zobowiązania oraz, w razie konieczności, wyrazić zgodę na ich upublicznienie. Obecnie nie jestem w jakikolwiek sposób zaangażowany w jakiegokolwiek postępowanie sądowe.

6. Czy po wyborze na członka Trybunału jest Pan gotowy ustąpić z aktualnie piastowanych stanowisk, na które został Pan wybrany, oraz zrezygnować z aktywnie pełnionych funkcji partyjnych?

Tak.

7. Jak postąpiłby Pan w przypadku wystąpienia poważnych nieprawidłowości, a nawet oszustwa lub korupcji z udziałem osób pochodzących z Pańskiego kraju?

Nie zachowałbym się inaczej niż w przypadku nieprawidłowości z udziałem osób z pozostałych państw członkowskich lub państw trzecich. Oczywiście przestrzegalibyśmy ściśle wszelkich stosownych przepisów prawa, w szczególności wewnętrznych przepisów Trybunału.

Wykonywanie obowiązków

8. Jakie powinny być główne cechy należytego zarządzania finansami w przypadku instytucji publicznych?

Wszystkie osoby, które mają do czynienia z finansami publicznymi, muszą ściśle i konsekwentnie przestrzegać wszelkich stosownych ustaw i pozostałych przepisów prawa. Chodzi tutaj o pieniądze podatników, którymi gospodarowanie musi przebiegać z najwyższą należytą starannością i w zgodzie ze wszelkimi obowiązującymi regulacjami ustawowymi. Każdy obywatel ma do tego prawo. Dlatego również art. 30 rozporządzenia finansowego stanowi, że środki publiczne muszą być wykorzystywane w zgodzie z zasadami oszczędności, wydajności i skuteczności.

Niewydajne gromadzenie i wykorzystywanie środków publicznych jest jedną z przyczyn obecnego kryzysu. Dalekosiężna kontrola praktyk stosowanych w obszarze wydatków i przychodów administracji publicznej, przeprowadzana przez Parlament i Trybunał Obrachunkowy, jest warunkiem niezbędnym dla zapewnienia wydajnego wykorzystania środków oraz niezawodności i odpowiedzialności działań podejmowanych przez administrację publiczną w stosunku do obywateli. W tym celu nadzwyczaj konieczne jest zapewnienie możliwie jak największej przejrzystości. Zarządzanie i budżet muszą być ze sobą spójne.

9. Zgodnie z postanowieniami Traktatu Trybunał jest zobowiązany pomagać Parlamentowi w sprawowaniu funkcji kontrolnej w zakresie wykonania budżetu. Jak opisałby Pan swoje obowiązki związane z przedstawianiem sprawozdań Parlamentowi Europejskiemu, a w szczególności jego Komisji Kontroli Budżetowej?

Parlament, jako organ władzy budżetowej, jest odpowiedzialny za udzielanie absolutorium budżetowego różnym administracjom na płaszczyźnie europejskiej. Decydującym instrumentem w procesie udzielania absolutorium budżetowego jest wynik kontroli przeprowadzonej przez Trybunał Obrachunkowy. Zgodnie z postanowieniami Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej Trybunał Obrachunkowy świadczy usługi zarówno Parlamentowi Europejskiemu, jak i obywatelom. Poza zapewnieniem dodatkowej przejrzystości najważniejszym zadaniem Trybunału jest jednak wspieranie Parlamentu w pełnieniu przez niego funkcji kontrolnej w stosunku do administracji.

W związku z powyższym oczywisty wniosek jest taki, że żądania Parlamentu lub jego komisji, w szczególności Komisji Kontroli Budżetowej, powinny być traktowane priorytetowo w procesie wytyczania strategii Trybunału.

10. Co według Pana stanowi wartość dodaną kontroli wykonania zadań i w jaki sposób należałoby wdrożyć wyniki kontroli w zakresie zarządzania?

Kontrola wykonania zadań pozwala stwierdzić, czy dostępne środki rzeczywiście spełniają swój cel, czyli są wykorzystywane w sposób oszczędny, wydajny i skuteczny. Kontrola wykonania zadań ma więc szczególne znaczenie dla zapewnienia efektywnego gospodarowania zasobami w długim okresie i, w związku z tym, stanowi ważne uzupełnienie kontroli w zakresie zarządzania i zgodności z przepisami. Dlatego, moim zdaniem, Trybunał Obrachunkowy – na wzór trybunałów obrachunkowych w innych regionach świata – powinien, poza zwykłą kontrolą liczb, poddawać surowszej ocenie przydatność i wydajność zarówno instrumentów legislacyjnych, jak i wynikających z nich działań o wymiarze zarządczym. Oczywiście to nie Trybunał Obrachunkowy decyduje o implikacjach natury legislacyjnej lub administracyjnej. Jest to raczej zadanie organów ustawodawczych lub wykonawczych. Jednak Trybunał Obrachunkowy może i powinien – na przykład w ramach sprawozdań specjalnych – wydawać odpowiednie zalecenia merytoryczne, zgodnie ze swoim stanem wiedzy i wedle własnej oceny, skierowane do ustawodawcy lub administracji. W związku z powyższym powinien również w większym stopniu niż dotychczas miało to miejsce, w ramach oceny ex post, opisywać i oceniać skutki regulacji ustawowych oraz, w zależności od okoliczności, przedstawiać konkretne propozycje zmian.

11. Jak można usprawnić współpracę pomiędzy Trybunałem Obrachunkowym, krajowymi organami kontroli a Parlamentem Europejskim (Komisją Kontroli Budżetowej) w zakresie kontroli budżetu UE?

Na to pytanie chwilowo nie znajduję ostatecznej odpowiedzi, ponieważ nie mogę ocenić tej kwestii ani z punktu widzenia Komisji Kontroli Budżetowej, ani Trybunału Obrachunkowego. Najpierw musiałbym nabyć odpowiednie doświadczenie w praktycznym wykonywaniu zadań związanych z członkostwem w Trybunale Obrachunkowym. Oczywiście dla mnie jest jednak to, że charakter współpracy między Trybunałem Obrachunkowym a krajowymi organami kontroli, wyraźnie opisany w art. 287 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ma szczególne znaczenie dla skutecznej kontroli budżetu UE. Zwłaszcza w zakresie zarządzania dzielonego należałoby odwołać się do umiejętności i wiedzy eksperckiej krajowych audytorów. W projekcie sprawozdania Komisji Kontroli Budżetowej o przyszłej roli Trybunału Obrachunkowego i przedłożonych do niego poprawkach można znaleźć wiele pomocnych zaleceń dotyczących wzmocnienia współpracy na tym szczeblu. W szczególności należy sprawdzić, jak można wzmocnić metodykę i terminowy przebieg działań w przypadku obu stron lub rozszerzyć wspólnie prowadzone działania kontrolne. Nieodzownym wymogiem jest to, aby również Parlament Europejski (Komisja Kontroli Budżetowej) zaangażował się w te kwestie i nie pozostawiał przyszłych decyzji wyłącznie najwyższym organom kontroli. Wszelkie środki muszą każdorazowo być adekwatne do wymiarów prawnych takiej współpracy, mianowicie być zgodne ze zobowiązaniem do lojalnej współpracy, jednocześnie gwarantując niezawisłość zarówno

Trybunału Obrachunkowego, jak i krajowych organów kontroli.

Pozostałe kwestie

Czy wycofałby Pan swoją kandydaturę na członka Trybunału, gdyby opinia Parlamentu była nieprzychylna?

Tak. Od 20 lat jestem posłem do Parlamentu Europejskiego, a od 22 lat posłem w niemieckim parlamencie. Parlament Europejski powierzał mi dotychczas odpowiedzialne zadania, takie jak przewodniczenie Komisji Prawnej i Konferencji Przewodniczących Komisji. Zaufano mi również w zakresie przewodniczenia trudnym negocjacom w strukturach międzyinstytucjonalnych, na przykład w ramach porozumień międzyinstytucjonalnych zawieranych między Parlamentem Europejskim a Komisją Europejską. Jestem wdzięczny za powierzone mi dotychczas zadania i oferowane możliwości działania. Sposób, w jaki postrzegam siebie jako posła do Parlamentu Europejskiego, oraz szacunek, jakim darzę zarówno Parlament, jak i moich kolegów oraz koleżanki, nakazują mi w takiej sytuacji zwrócić się do mojego rządu o przedstawienie nowej propozycji kandydata na ten urząd.

WYNIK GŁOSOWANIA KOŃCOWEGO W KOMISJI

Data przyjęcia	23.1.2014
Wynik głosowania końcowego	+ : 17 - : 4 0 : 2
Posłowie obecni podczas głosowania końcowego	Marta Andreasen, Inés Ayala Sender, Zuzana Brzobohatá, Martin Ehrenhauser, Jens Geier, Ingeborg Gräßle, Eva Ortiz Vilella, Monika Panayotova, Bart Staes, Georgios Stavrakakis, Søren Bo Søndergaard, Derek Vaughan
Zastępca(y) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Karin Kadenbach, Ivailo Kalfin, Jan Olbrycht, Markus Pieper
Zastępca(y) (art. 187 ust. 2) obecny(i) podczas głosowania końcowego	Burkhard Balz, Peter Jahr, Elisabeth Jeggle, Doris Pack, Hans-Gert Pöttering, Dagmar Roth-Behrendt, Axel Voss